

Advies

Octopus-nummer: JB.20.017723.001

Advies naar aanleiding van het bezwaarschrift ingediend door de heer ██████████, gericht tegen uw besluit van 22 september 2020 waarbij vergunning voor een staanplaats op de Nieuwmarkt voor de verkoop van oliebollen van 1 oktober 2020 tot en met 31 december 2020 is geweigerd.

Aan burgemeester en wethouders,

1 Advies

De bezwaarschriftencommissie adviseert u:

- uw besluit te heroverwegen met in acht neming van dit advies.

De commissie is van oordeel dat u de vergunning terecht heeft geweigerd maar dat u dat had moeten doen op grond van artikel 6.1 lid 1 sub c van de Verordening staan- en ligplaatsen buiten de markt en venten (verder: de Verordening) wegens strijd met het bestemmingsplan. De commissie maakt uit de reactie van uw vertegenwoordiger op dat u de vergunning niet weigert op grond van strijd met het bestemmingsplan. Daarom toetst de commissie uw besluit ook aan de weigeringsgronden van artikel 6.1 lid 2 van de Verordening. De commissie is van oordeel dat u uw weigering, gebaseerd op de weigeringsgronden van artikel 6.1 lid 2 van de Verordening, onvoldoende hebt gemotiveerd. De commissie adviseert u dan ook u om uw motivering aan te vullen en de weigering in stand te laten, dan wel -indien u de motivering niet kunt aanvullen- de weigering te herroepen en te constateren dat u ten onrechte geen vergunning hebt verleend.

2 Inleiding

De heer ██████████ heeft op 4 oktober 2019 (aangepast op 10 oktober 2019) een vergunning op grond van de Verordening gekregen voor een staanplaats op de Nieuwmarkt voor de verkoop van oliebollen van 1 november 2019 tot en met 31 december 2019.

Op 3 april 2020 heeft de heer ██████████ een aanvraag gedaan voor een vergunning voor een seizoenstaanplaats op de Nieuwmarkt voor de periode 1 oktober 2020 tot en met 31 december 2020 voor de verkoop van oliebollen.

Bij besluit van 22 september 2020 is geweigerd vergunning te verlenen.

Bij brief van 28 oktober 2020 heeft de heer ██████ bezwaar gemaakt tegen de weigering.

3 Ontvankelijkheid

Het bezwaar is tijdig ingediend. Op verzoek van de commissie heeft de heer ██████ het bezwaarschrift ondertekend. Het bezwaarschrift voldoet aan de vereisten voor het indienen van een bezwaarschrift. Het bezwaar kan dus inhoudelijk worden behandeld.

4 Bezwaren

In het bezwaarschrift staat -samengevat- het volgende:

- voor het oliebollenseizoen 2019 heeft de heer ██████ voor het eerst een aanvraag gedaan voor een tijdelijke staanplaatsvergunning op de Nieuwmarkt en de vergunning is verleend;
- de oliebollenverkoop bleek een groot succes;
- op 10 januari 2020 heeft de heer ██████ aan het Marktbureau al een aanvraagformulier gevraagd. Op 1 april 2020 ontvangt de heer ██████ het aanvraagformulier dat hij op 3 april 2020 indient. Bij e-mailbericht van 5 april 2020 bericht het Marktbureau dat het stadsdeel heeft aangegeven dat er geen behoefte meer is aan een oliebollenverkoop punt op de Nieuwmarkt. Het stadsdeel geeft ook aan dat er wellicht mogelijkheden zijn als er een aanvraag wordt ingediend voor het Marie Altenaplein. De heer ██████ kan zijn aanvraag kosteloos intrekken. Op 25 september 2020 ontvangt de heer ██████ de weigering;
- een weigeringsgrond is dat er bij het stadsdeel geen behoefte bestaat aan een oliebollenverkoopplaats op de onderhavige locatie omdat er op en rond het plein genoeg beschikbaar is voor directe consumptie. Dit zou conform artikel 6.1 lid 2 Verordening moeten zien op het belang van de ordening van de ambulante handel. Op welke wijze de orde van de ambulante handel op het plein dan in het geding zou komen is niet duidelijk. Bovendien is de oliebollenverkoop op deze locatie niet gericht op directe consumptie;
- een weigeringsgrond is dat de uitstraling van de oliebollenkraam het plein niet ten goede kwam. Geenszins wordt het aangezicht van de Waag belemmerd. Bovendien wordt er aan de andere kant van de Waag van maandag tot en met zaterdag een markt geëxploiteerd. Het is een bijna nieuwe en buitengewoon goed onderhouden verkoopkraam. De bereidheid bestaat om de uitstraling aan te passen;
- een weigeringsgrond is dat er onder de bewonersraad en de ondernemingsvereniging Nieuwmarkt geen draagvlak was voor het opnieuw verlenen van de vergunning. Het draagvlak onder de bewonersraad en de ondernemingsvereniging is louter relevant wanneer er sprake zou zijn van schending van het woon- of leefklimaat, overlast of verontreiniging in de zin van artikel 6.1 lid 2 Verordening. Er is in 2019 geen enkele overtreding geconstateerd en op een informatiebrief over de oliebollenkraam is geen enkele reactie ontvangen. Op social media is louter enthousiast gereageerd. Naar schatting zijn er vorig jaar zo'n 100.000 oliebollen verkocht.

- een weigeringsgrond is dat het van de gemeente al inspanning vergt om voldoende ruimte te bieden aan de huidige functies op het plein. Het plein aan de Nieuwmarkt is van enorme omvang en het is niet voor te stellen dat er in minnelijk overleg geen passende oplossing te vinden was. Kerstboomverkopers zijn wel in de gelegenheid gesteld om met het oog op de coronamaatregelen plattegronden in te leveren;
- het wordt de heer ████████ verweten dat er geen gebruik is gemaakt van de mogelijkheid om oliebollenverkoop op een alternatieve locatie aan te bieden. Het is slechts toegestaan om 1 vergunning te verkrijgen voor 1 verkooplocatie. Omdat besluitvorming lang heeft geduurd, was het indienen van een aanvraag voor de andere locatie geen optie meer. Er is ook geen vergelijkbare locatie beschikbaar;
- de vergunning had kunnen worden verleend onder voorwaarden, voorschriften of beperkingen;
- wanneer de toepassing van weigeringsgronden wordt gehonoreerd zou geen enkele staanplaatsvergunning voor de verkoop van oliebollen kunnen worden vergund;
- er is sprake van handelen in strijd met de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, waaronder het zorgvuldigheids-, het motiverings- en het gelijkheidsbeginsel.
- het gegrond verklaren van het bezwaar is zinvol omdat bezwaarde de gemeente aansprakelijk kan houden voor de schade die bezwaarde heeft geleden en zal lijden en er wordt meer zekerheid gecreëerd om volgend jaar opnieuw een aanvraag te kunnen doen voor de oliebollenverkoop op de onderhavige locatie.

5. Hoorzitting en vervolg

Op 18 februari 2021 heeft een (digitale) hoorzitting plaatsgevonden. De heer ████████ ████████ was aanwezig, de heer ████████ (gemachtigde) en namens u waren de heer ████████, vergunningverlener Marktbureau, de heer ████████, jurist bij het Marktbureau en mevrouw ████████, gebiedsmakelaar bij stadsdeel Centrum aanwezig.

Tijdens de hoorzitting is namens bezwaarde het volgende naar voren gebracht:

- het uiterlijk aanzien van de kraam is eigenlijk de enige weigeringsgrond die wordt genoemd. Er zijn geen klachten ingediend. Het jaar ervoor was de uitstraling geen probleem, nu wel?
- er is kennelijk 1 buurtbewoner die bezwaar heeft. Als de buurt ontevreden was, dan waren er niet zo veel oliebollen verkocht. Oliebollenverkoop is echt voor de buurt, niet voor toeristen. Bezwaarde heeft veel positieve reacties gehad;
- in 2019 heeft bezwaarde een brief bezorgd bij omwonenden en ondernemers over hoe ze hem konden bereiken als ze klachten hadden;
- er is een alternatieve locatie geboden maar zonder toezegging. Het argument dat er geen oliebollenverkoop gewenst is, valt weg als op een alternatieve locatie wel oliebollen verkocht mogen worden;
- er zou geen ruimte zijn, maar de ruimte is niet gewijzigd;
- er is maar 1 buurtbewoner geweest die klaagde, er was geen klacht vanuit de bewonersraad;
- geldt het argument dat er geen sprake is van gezonde voeding niet ook voor andere staanplaatsen?

- het bestemmingsplan is niet genoemd in de weigering. Het bestemmingsplan Winkeldiversiteit Centrum biedt geen belemmering om vergunning te verlenen. Het bestemmingsplan is er op gericht om Amsterdam terug te geven aan de Amsterdammers. Oliebollen zijn bedoeld voor de bewoners. Juist de mensen uit de buurt steunen de oliebolenkraam.

Uw vertegenwoordigers hebben tijdens de hoorzitting het volgende naar voren gebracht:

- vergunning wordt voor 1 jaar verleend, het volgende jaar kan vergunning geweigerd worden op grond van nieuwe feiten en omstandigheden;
- in het Ruimtelijk economisch kader verkooppunten staat dat bepaalde plaatsen zich niet lenen voor staanplaatsen. Nieuwmarkt is zo'n plaats; het valt in het kernwinkelgebied;
- er is geen strijd met het gelijkheidsbeginsel want er is niet op de Nieuwmarkt in 2020 vergunning verleend voor een oliebolenkraam;
- in november 2019 zijn er klachten geweest. De ondernemers steunden de komst van de oliebolenkraam niet en er waren ook klachten van omwonenden. Ook de klankbordgroep Nieuwmarkt kon zich niet vinden in de komst van de kraam;
- de redenen om vergunning te weigeren waren: geen draagvlak in de buurt en klachten, voldoende beschikbaarheid van voedsel voor directe consumptie in de omgeving, de ondernemers rond het plein waren er niet voor, er is een markt in de buurt, de uitstraling van de kraam was niet goed en het kost al de nodige inspanningen om alles te plaatsen op het plein;
- de klachten hielden in dat er geen oliebolten gewenst waren, dat de kraam geen goede uitstraling had, dat het ging om goedkope horeca, een 'vreettent' en dat ingezet moest worden op meer gezond voedsel in de binnenstad. Het ging vooral om het type product dat werd verkocht;
- de kraam kon ingepast worden in 2019, maar het is bij elke aanvraag een puzzel;
- de kerstbomenstaanplaats is al lange tijd aanwezig op de Nieuwmarkt, daar is ook draagvlak voor;
- op de alternatieve locatie op het Marie Altenaplein is het minder druk. Daar wordt meer dynamiek gevraagd. De Nieuwmarkt behoort tot het kernwinkelgebied, in het kernwinkelgebied zijn al veel staanplaatsen;
- dat een oliebolenkraam geen gezond voedsel is, is niet het hoofdargument, want dat is geen weigeringsgrond op basis van de Verordening;
- de kern is de overlast die bewoners hebben gehad. Er zijn ook mondelinge klachten ingediend;
- de ene bewoner die genoemd wordt in het verslag van de Bewonersraad, sprak namens de Klankbordgroep Nieuwmarkt. Hij is contactpersoon van de buurt. Die bewoner gaf aan veel klachten te hebben ontvangen;
- verwezen wordt naar het bestemmingsplan winkeldiversiteit en het programma Stad in balans. Dat is gericht op minder direct consumeerbaar voedsel en een divers winkelaanbod.

Na de hoorzitting heeft de commissie per e-mail nog enkele vragen gesteld aan uw vertegenwoordiger.

Uw vertegenwoordiger heeft per e-mail de volgende reactie gegeven:

- de locatie is niet als vrijgekomen staanplaats bekend gemaakt voor het jaar 2020. Bij het beoordelen of een staanplaats voor heruitgifte beschikbaar komt, heeft het college beleidsvrijheid;
- bij de beoordeling van deze aanvraag is niet getoetst aan het bestemmingsplan terwijl dat wel had gemoeten. Waar in het verleden eerder seizoensvergunningen zijn verleend, gaat men ervan uit dat reeds een omgevingsvergunning bestaat voor dat gebied. In de praktijk nemen aanvraagprocedures van omgevingsvergunningen doorgaans meer moeite en tijd in bestek, terwijl de duur van de seizoensplaatsen van zeer korte aard zijn. Dit kan soms de vergunningsduur van het verleende seizoen flink inkorten door een lopende omgevingsprocedure. In beginsel moet wel een omgevingsvergunning worden verleend als het innemen van een staanplaats strijdig gebruik oplevert met een geldend bestemmingsplan. Dat is nu ook de vaste gedragslijn van de gemeente geworden sinds 2020;
- de vergunning voor een seizoensplek kon en mocht in het onderhavige geval niet geweigerd worden op grond van artikel 3.4 omdat het een lijstplaats is geworden. Uw vertegenwoordiger verwijst naar het aanvraagformulier waarin is uitgelegd hoe een seizoensplek verleend kan worden.
- uw vertegenwoordiger heeft 4 vergunningen overgelegd die zijn verleend voor de verkoop van oliebollen in stadsdeel centrum voor 2020.

De gemachtigde van bezwaarde heeft hierop per e-mail als volgt gereageerd -en desgevraagd aangegeven dat er geen tweede hoorzitting nodig is:

- er is geen nieuw staanplaatsenbeleid vastgesteld en voor zover bekend zijn andere seizoensvergunningen wel weer 'gewoon' verleend. Uit de website van de gemeente Amsterdam blijkt dat er een voorkeursrecht geldt voor aanvragers van een standplaatsvergunning voor de verkoop van oliebollen die het jaar daarvoor ook een vergunning (voor die plaats) hadden gehad;
- van een daadwerkelijke evaluatie is niet gebleken;
- dat er genoeg beschikbaar is voor directe consumptie is een drogreden: het gaat nu juist om de verkoop van het typische seizoensproduct: oliebollen ten behoeve van omwonenden in de kerstperiode en voor de viering van oud- en nieuw. Oliebollen worden in de omgeving niet of maar beperkt verkocht;
- ook de uitstraling is een drogreden: het betreft een reguliere oliebollenkraam zoals die overal in de stad wordt toegestaan. In deze periode van het jaar is het juist een typische Hollandse aanblik en daarmee een waardevolle toevoeging;
- bezwaarde heeft aangetoond dat er groot draagvlak is in de buurt voor zijn kraam. Dit blijkt eenvoudigweg uit het grote aantal klanten uit de buurt en de publicaties op social media;
- de betreffende plek neemt op geen enkele wijze zodanige ruimte in dat de door de gemeente Amsterdam genoemde activiteiten ook maar enigszins in gedrang zouden kunnen komen. Dat geldt ook met in acht name van de COVID-19 maatregelen;
- dat er een alternatieve locatie is aangeboden doet niet af aan onderhavige aanvraag en de wens van cliënt om net als voorgaand jaar de toen wel vergunde initiatiefplaats, conform het vaste beleid en de vaste gedragslijn, weer in te nemen;

- op grond van artikel 3.4 lid 1 van de Verordening kan het College een locatie aanwijzen waar een vergunning voor een initiatiefplaats kan worden verleend. Dit is expliciet dan wel impliciet met de vergunningverlening van 2019 aan bezwaarde voor de standplaats op de Nieuwmarkt gebeurd;
- de staanplaats had al de status van lijstplaats, maar diende vanwege artikel 3.4 lid 2 van de Verordening en de vaste gedragslijn van de gemeente Amsterdam weer aan bezwaarde te worden aangeboden. De staanplaats was niet vrijgekomen en artikel 3.3 van de Verordening is daarmee ook niet aan de orde. Dit zou overigens ook in strijd zijn met het gelijkheidsbeginsel omdat artikel 3.3 van de Verordening ook niet aan andere vergunninghouders voor tijdelijke standplaatsen wordt tegengeworpen;
- de beslissingsbevoegdheid bij het bepalen of een staanplaats wordt vrijgegeven voor heruitgifte is begrensd door de (weigeringsgronden) van de Verordening, beleid en gedragslijn. Alleen ingeval van zeer bijzondere omstandigheden kan hiervan worden afgeweken. De aanvraag van bezwaarde past binnen de voorwaarden van de verordening, het vaste beleid en de vaste gedragslijn bij het toekennen van seizoensplaatsen. Bezwaarde doet een beroep op het vertrouwensbeginsel; het is vast beleid dat er geen specifieke toetsing op het toegestane gebruik in het bestemmingsplan plaatsvindt. Als gekeken wordt naar andere staanplaatsvergunningen (Leidseplein, Rembrandtsplein, Westermarkt en Haarlemmerplein) dan blijkt dat voor al die locaties de bestemming 'Verkeer' geldt met (vrijwel) gelijklopende gebruiksbestemmingen als die welke voor de locatie van bezwaarde geldt. Er wordt een beroep gedaan op het gelijkheidsbeginsel;
- bovendien kan gewezen worden op de gebruiksbestemming van de Nieuwmarkt in relatie tot de markten en de verleende vergunning voor kerstbomenverkoop;
- zoals de vertegenwoordiger ook aangeeft, kan artikel 3.4 lid 1 van de Verordening niet leiden tot weigering van de gevraagde vergunning.

6. Regelgeving

De toepasselijke regelgeving is opgenomen in de bijlage.

7. Motivering advies

De periode waarop de vergunningaanvraag betrekking had, is al voorbij. Op grond van vaste jurisprudentie geldt dat er in geval het bestreden besluit is 'uitgewerkt' toch procesbelang kan zijn als het bestreden besluit zich in de toekomst kan herhalen (zie bijvoorbeeld de uitspraak van de Raad van State van 19 april 2017, ECLI:NL:RVS:2017:1104). Bezwaarde heeft aangegeven meer zekerheid te willen krijgen over de mogelijkheid om voor 2021 een aanvraag te doen. De commissie is van oordeel dat bezwaarde voldoende belang heeft bij de behandeling van zijn bezwaar.

De commissie beoordeelt of u de aangevraagde vergunning terecht heeft geweigerd. Artikel 6.1 lid 1 van de Verordening bevat de gronden waarop een vergunning voor een staanplaats *wordt geweigerd*. Artikel 6.1 lid 2 Verordening bevat de gronden waarop een vergunning *kan worden geweigerd*.

(strijd met het) bestemmingsplan, artikel 6.1 lid 1 onder c Verordening

De Verordening bepaalt dat u een vergunning weigert als het innemen van de staanplaats in strijd is met een geldend bestemmingsplan. In uw besluit heeft u niet verwezen naar het bestemmingsplan. Tijdens de hoorzitting heeft uw vertegenwoordiger gewezen op het bestemmingsplan Winkeldiversiteit Centrum.

De commissie constateert dat ter plaatse geldt het bestemmingsplan Postcodegebied 1012. De betreffende locatie in het bestemmingsplan Postcodegebied 1012 heeft de bestemming 'Verkeer-1'. In de planregels is niet opgenomen dat de voor 'Verkeer-1' aangewezen gronden bestemd zijn voor staanplaatsen. Het gebruik van de grond als staanplaats is dus in strijd met het bestemmingsplan.

Het bestemmingsplan Winkeldiversiteit Centrum is een zogenaamd paraplubestemmingsplan dat bestemmingsplannen binnen het stadsdeel Centrum gedeeltelijk herzielt. Het paraplubestemmingsplan is gericht op "bevrozing" van de huidige detailhandelsvestigingen in de toeristenbranche.

Uw vertegenwoordiger heeft in bezwaar aangegeven dat bij de beoordeling van deze aanvraag niet is getoetst aan het bestemmingsplan, terwijl dat wel had moeten. Ook heeft uw vertegenwoordiger aangegeven dat waar in het verleden eerder seizoensvergunningen zijn verleend, ervan uit gegaan wordt dat reeds een omgevingsvergunning bestaat voor dat gebied. In de praktijk nemen aanvraagprocedures van omgevingsvergunningen doorgaans meer moeite en tijd in beslag, terwijl de duur van de seizoensplaatsen van korte aard zijn. Dit kan soms de vergunningsduur van het verleende seizoen flink inkorten door een lopende omgevingsprocedure, aldus uw vertegenwoordiger. Tot slot heeft uw vertegenwoordiger aangegeven dat in beginsel wel een omgevingsvergunning moet worden verleend als het innemen van een staanplaats strijdig gebruik oplevert met een geldend bestemmingsplan. Dat is nu ook de vaste gedragslijn van de gemeente geworden sinds 2020, aldus uw vertegenwoordiger.

De commissie overweegt dat uit de reactie van uw vertegenwoordiger blijkt dat u voor locaties waarvoor in het verleden seizoensvergunningen zijn verleend, er vanuit gaat dat al een omgevingsvergunning bestaat voor het afwijken van het bestemmingsplan. De commissie merkt op dat u in 2019 vergunning heeft verleend voor de onderhavige locatie. U gaat er dus kennelijk vanuit dat er voor de onderhavige locatie een omgevingsvergunning is verleend. Echter, niet gebleken is dat er daadwerkelijk sprake is van een verleende omgevingsvergunning. Omdat strijd met het bestemmingsplan blijkens de Verordening een dwingende weigeringsgrond oplevert, had u de vergunning op grond hiervan dus moeten weigeren.

Namens bezwaarde is gewezen op vergunningen voor seizoensplaatsen die zijn verleend in 2020, voor onder meer Westermarkt en Leidseplein waarbij ook strijd met het bestemmingsplan zou bestaan. De commissie wijst er op dat, wat daar ook van zij, het gelijkheidsbeginsel niet zo ver strekt dat u in strijd met de Verordening, vergunning moet verlenen (zie bijvoorbeeld de uitspraak van de Raad van State van 28 augustus 2013, ECLI:NL:RVS:2013:891).

Terzijde merkt de commissie op dat soortgelijke vergunningen voor andere locaties in deze procedure niet ter beoordeling voorliggen. Wel is de commissie het in die zin eens met bezwaarde dat u bij toekomstige aanvragen voor andere locaties zal moeten onderzoeken of het innemen van een staanplaats in strijd is met het aldaar geldende bestemmingsplan. Dit zou er toe kunnen leiden dat u soortgelijke vergunningen voor andere locaties in de toekomst ook moet weigeren, tenzij u overgaat tot het verlenen van een omgevingsvergunning waarmee het strijdige gebruik wordt opgeheven.

Uit de reactie van uw vertegenwoordiger maakt de commissie op dat u de aangevraagde vergunning niet weigert wegens strijd met het bestemmingsplan. Daarom zal de commissie uw besluit toetsen aan de overige weigeringsgronden van de Verordening.

(niet) aanwijzen locatie, artikel 6.1 lid 1 onder d Verordening

De Verordening bepaalt dat u een vergunning weigert als er voor een initiatiefplaats geen aanwijzing van de locatie heeft plaatsgevonden. De [REDACTED] heeft op 4 oktober 2019 (aangepast op 10 oktober 2019) een vergunning gekregen voor een staanplaats op de Nieuwmarkt van 1 november 2019 tot en met 31 december 2019. Het betrof een zogenaamde initiatiefplaats: een op initiatief van een koopman aangewezen staanplaats waarvoor voor de eerste maal vergunning wordt verleend¹. Ingevolge de Verordening kunt u gebieden of locaties aanwijzen waar vergunningen voor initiatiefplaatsen kunnen worden verleend². Een initiatiefplaats wordt eerst aangeboden aan de initiatiefnemer³ en krijgt daarna de status van lijstplaats⁴. Een lijstplaats is een staanplaats die overeenkomstig de volgorde van plaatsing op de sollicitantenlijst wordt toegewezen⁵.

De commissie constateert dat de locatie Nieuwmarkt of het gebied waarin de locatie Nieuwmarkt ligt niet is aangewezen als gebied of locatie waar vergunningen voor initiatiefplaatsen kunnen worden verleend. Nu het ontbreken van een aanwijzing van een locatie ingevolge de Verordening een dwingende weigeringsgrond vormt, had u de in 2019 aangevraagde vergunning op die grond moeten weigeren. De vergunning uit 2019 ligt echter niet ter toetsing voor en is onherroepelijk. Uw vertegenwoordiger heeft aangegeven dat de staanplaats inmiddels een lijstplaats is geworden en dat deze vergunning niet geweigerd mocht worden op grond van artikel 3.4 van de Verordening.

(niet) bekendmaken lijstplaats, artikel 6.1 lid 1 onder b Verordening

De Verordening bepaalt dat u een vergunning weigert indien niet wordt voldaan aan artikel 3.3 tweede lid. Artikel 3.3 lid 2 bepaalt: Voor een vergunning voor een staan- of ligplaats komen, in de volgorde van hun plaats op de sollicitantenlijst, degenen in aanmerking die hun belangstelling

¹ Artikel 1.1 onder c Verordening.

² Artikel 3.4 lid 1 Verordening.

³ Artikel 3.4 lid 2 Verordening.

⁴ Zie de definitie van 'initiatiefplaats' in artikel 1.1 Verordening en ook de toelichting bij artikel 3.4 Verordening.

⁵ Artikel 1.1 onder f Verordening.

hiervoor binnen een bij de bekendmaking te bepalen termijn aan het college kenbaar hebben gemaakt. De commissie constateert dat artikel 3.3 van de Verordening de procedure bevat voor het toewijzen van lijstplaatsen. Dit artikel bepaalt dat u vrijgekomen staanplaatsen bekendmaakt door hiervan schriftelijk kennis te geven op het stadhuis, dan wel op andere geschikte wijze. In de toelichting op artikel 3.3. staat: *"Als een staan- of ligplaats voor heruitgifte beschikbaar komt wordt daarvan aankondiging gedaan op de mededelingsborden van het Stadhuis, op de website van de afdeling Marktzaken van het stadsdeel Centrum, en eventueel op het kantoor van het stadsdeel waar de staan-of ligplaats beschikbaar is gekomen"*. De commissie begrijpt dat u een afweging maakt of een staanplaats voor heruitgifte beschikbaar komt. Als u een staanplaats (her)uitgeeft, dan geeft u daarvan kennis.

U heeft in uw besluit aangegeven dat het gebiedsteam van het stadsdeel de in 2019 verleende vergunning heeft geëvalueerd en op basis hiervan heeft aangegeven deze locatie niet meer beschikbaar te zullen stellen. Uw vertegenwoordiger heeft er op gewezen dat u beleidsvrijheid heeft om te beoordelen of u een staanplaats voor her-uitgifte beschikbaar stelt.

De commissie is het met dat standpunt eens, maar wijst in dat kader op het volgende. Op de site van de gemeente Amsterdam staat informatie over de procedure voor het verlenen van seizoensplaatsen als de onderhavige. Vanaf 1 april kunnen aanvragen worden ingediend voor een tijdelijke staanplaatsvergunning voor de verkoop van oliebollen of kerstbomen. De commissie merkt op dat u niet overeenkomstig de procedure van artikel 3.3 van de Verordening vrijgekomen seizoensplaatsen (locaties) bekend maakt. U heeft in 2020 aan de u bekende vergunninghouders van het jaar ervoor een e-mail gestuurd met een aanvraagformulier. Ook [REDACTED] heeft een dergelijke e-mail gekregen. Op het meegestuurde aanvraagformulier kon het adres van de gewenste staanplaats worden ingevuld. Over de vergunningverlening staat op de site: *"Zo maakt u kans op een vergunning voor de verkoop van oliebollen of kerstbomen: De ondernemer die de plek vorig jaar kreeg, heeft als eerste recht op de plek. Als hij de plek niet wil, maken andere ondernemers een kans."* En ook staat op de site: *"Bij het bepalen of u een tijdelijke staanplaatsvergunning kunt krijgen, geldt deze volgorde: Bestaande locatie De vergunninghouder van het voorgaande jaar krijgt de vergunning. Doet de vergunninghouder van vorig jaar geen aanvraag, dan krijgt de sollicitant die het langst is ingeschreven in het RAH de vergunning"*. Vergelijkbare informatie staat ook op het aanvraagformulier.

De commissie concludeert dat u niet (jaarlijks) bekend maakt welke seizoensplaatsen (locaties) beschikbaar zijn, maar dat aanvragers aangeven voor welke locatie ze vergunning willen hebben en dat u een seizoensplaats in het algemeen weer vergunt aan de vergunninghouder van vorig jaar. Onder deze omstandigheden is de commissie van oordeel dat u niet zonder meer kunt stellen dat u een plaats niet meer uitgeeft, maar dat u moet motiveren waarom u voor de betreffende locatie geen vergunning wilt verlenen. Uw motivering moet dan betrekking hebben op de weigeringsgronden als bedoeld in artikel 6.1 lid 2 van de Verordening.

Toetsing aan artikel 6.1 lid 2 Verordening

De commissie zal uw motivering toetsen aan de weigeringsgronden genoemd in artikel 6.1 lid 2 Verordening. De commissie merkt hierbij op dat u, als u vergunning zou weigeren op grond van strijd met het bestemmingsplan, niet aan deze beoordeling toekomt.

Artikel 6.1 lid 2 van de Verordening bevat de gronden waarop u een vergunning *kunt* weigeren: in het belang van de ordening van de ambulante handel, het woon- en leefklimaat, het uiterlijk aanzien van de omgeving, het voorkomen of beperken van overlast of verontreiniging, of de veiligheid van het verkeer.

U heeft bij uw weigering om vergunning te verlenen de volgende motivering gegeven: om en rond het plein is genoeg beschikbaar voor directe consumptie, de uitstraling van de kraam kwam het plein niet ten goede, onder de bewonersraad en de Ondernemersvereniging Nieuwmarkt was er geen draagvlak voor de komst van de oliebollenkraam en het vergt nu al inspanning om voldoende ruimte te bieden aan de huidige functies op het plein, markten, eventuele evenementen en de kerstbomenverkoop in hetzelfde seizoen, zeker met de coronamaatregelen die genomen moeten worden voor de veiligheid van inwoners, bezoekers en ondernemers van Amsterdam.

-voldoende beschikbaar voor directe consumptie

Volgens het besluit is er op en rond het plein genoeg beschikbaar voor directe consumptie. De commissie overweegt dat deze overweging zou kunnen vallen onder het belang van het woon- en leefklimaat. Tijdens de hoorzitting heeft uw vertegenwoordiger verwezen naar het programma Stad in balans en aangegeven dat er wordt gekeken naar het verminderen van direct consumeerbaar voedsel. De commissie leest in het programma Stad in balans 2018-2022 dat het programma er op is gericht om te komen tot een nieuw evenwicht waarin bewoners centraal staan en bezoekers welkom blijven. In het programma wordt een groot aantal maatregelen genoemd om overlast te beperken. Uw vertegenwoordiger heeft niet aangegeven welke specifieke maatregelen betrekking hebben op het onderhavige geval. Tijdens de hoorzitting heeft uw vertegenwoordiger ook gewezen op het Ruimtelijk economisch kader verkooppunten in de openbare ruimte⁶ (verder: het Kader). De commissie leest in het Kader: *Dit ruimtelijk-economisch kader zal het afwegingskader vormen voor het aanwijzen van nieuwe staanplaatsen, het verlenen van staanplaatsvergunningen en het intrekken daarvan*". In uw besluit heeft u niet verwezen naar het Kader. Volgens het Kader ligt de locatie waar de aanvraag op ziet, in het zogenoemde 'kernwinkelgebied'. In het Kader is over het kernwinkelgebied het volgende opgenomen: *In het kernwinkelgebied richt de detailhandel zich steeds meer op niet-dagelijks aanbod, zoals mode en toeristische producten en direct consumeerbaar voedsel. Winkels voor dagelijkse boodschappen worden steeds meer verdrongen. Wat resteert, is voornamelijk een basisaanbod van supermarkten. Het is wenselijk dat ook in dit deel van de stad de bewoners kunnen kiezen uit een gevarieerd aanbod van dagelijkse behoeften. De mogelijkheden daarvoor zijn echter beperkt. Door de toenemende drukte is de openbare ruimte schaars en zijn verkooppunten al gauw een obstakel. Vanuit dit perspectief zullen alle bestaande staanplaatsen, inclusief de roulatieplaatsen voor venters, in dit gebied tegen het licht worden gehouden. Streven is het aantal plaatsen terug te dringen waar*

⁶ Ruimtelijk-economisch kader voor verkooppunten in de openbare ruimte, vastgesteld door het college op 10 juli 2018, bekendgemaakt op 27 september 2018, Gemeentebled 2018, 204306

hoofdzakelijk op toeristen en dagjesmensen gerichte producten en/of direct consumeerbare etenswaren worden verkocht, in aansluiting op het beleid voor diversiteit van het winkelaanbod en het voorbereidingsbesluit dat in het grootste deel van het kernwinkelgebied van kracht is. Met dit voorbereidingsbesluit beperkt de gemeente de mogelijkheid voor vestiging van winkels met een voornamelijk op toeristen gericht aanbod en van winkels die direct consumeerbaar voedsel verkopen. Aanbod dat gericht is op degenen die in dit gebied wonen en werken is wel gewenst als het een aanvulling is op het aanbod van de winkels. De gewenste verkooppunten worden gesitueerd op plekken waar ze geen afbreuk doen aan de kwaliteit van de openbare ruimte en de bewoners en werkenden goed kunnen bedienen.

De commissie constateert dat u in het Kader aangeeft dat u in het kernwinkelgebied waarin de onderhavige locatie is gelegen het aantal plaatsen wilt terugdringen waar hoofdzakelijk op toeristen en dagjesmensen gerichte producten e/of direct consumeerbare etenswaren worden verkocht. Bezwaarde heeft aangegeven dat de verkoop van oliebollen in de eerste plaats is gericht op bewoners en ook dat oliebollen veelal niet direct worden geconsumeerd. De commissie is het met bezwaarde eens dat de verkoop van oliebollen niet hoofdzakelijk is gericht op toeristen. Wel zijn oliebollen direct consumeerbare etenswaren. Wat hier ook van zij, de commissie wijst er op dat u voor andere locaties in het kernwinkelgebied zoals het Leidseplein en de Westermarkt in 2020 wel een vergunning heeft verleend voor een staanplaats voor de verkoop van oliebollen. De commissie constateert ook dat het Kader in 2019 geen belemmering vormde voor het verlenen van de vergunning en dat u toen niet heeft overwogen dat er voldoende voor directe consumptie beschikbaar was. De commissie concludeert dat u deze weigeringsgrond onvoldoende heeft onderbouwd.

-uitstraling van de kraam

U heeft in het bestreden besluit overwogen dat de uitstraling van de kraam het plein niet ten goede komt. De commissie is van oordeel dat uw overweging in principe past binnen de weigeringsgrond: het belang van het uiterlijk aanzien van de omgeving. Echter, u heeft uw oordeel dat de uitstraling van de kraam het plein niet ten goede komt niet onderbouwd. Bezwaarde heeft aangegeven dat het een bijna nieuwe en goed onderhouden kraam betreft. Bovendien heeft aanvrager (bezwaarde) aangeboden de kraam aan te passen. Gemachtigde van bezwaarde heeft er ook op gewezen dat het een reguliere oliebollenkraam is die op andere plekken in Amsterdam wel wordt toegestaan. De commissie is van oordeel dat u deze weigeringsgrond onvoldoende heeft onderbouwd

-geen draagvlak

U heeft verder overwogen dat onder de bewonersraad en de ondernemersvereniging Nieuwmarkt geen draagvlak was voor de oliebollenkraam. De commissie overweegt dat u een vergunning kunt weigeren in het belang van het woon- en leefklimaat en in het belang van het voorkomen of beperken van overlast. De commissie merkt in de eerste plaats op dat uit de stukken niet duidelijk blijkt dat er geen draagvlak voor de oliebollenkraam zou zijn vanuit de bewonersraad of de ondernemersvereniging. Bezwaarde heeft aangegeven dat hij een informatiebrief in de buurt heeft verspreid onder bewoners en ondernemers over de komst van de kraam en dat daarop geen enkele reactie is gekomen. Op social media is enthousiast gereageerd door omwonenden, zo stelt bezwaarde. In de stukken heeft de commissie 1 e-mail van een buurtbewoner gezien die het niet eens is met de komst van de oliebollenkraam. Verder blijkt niet uit stukken dat er sprake was van

overlast of dat het woon- en leefklimaat negatief werd beïnvloed door de aanwezigheid van de kraam. De commissie is van oordeel dat u deze weigeringsgrond onvoldoende heeft onderbouwd en dat u alleen kunt weigeren op deze grond als uit stukken blijkt dat sprake is van overlast en klachten.

-onvoldoende ruimte

Tot slot heeft u in het besluit aangegeven dat het nu al inspanning vergt om voldoende ruimte te bieden aan de huidige functies op het plein, markten, eventuele evenementen en de kerstbomenverkoop in hetzelfde seizoen. Dit is zeker het geval met de coronamaatregelen die genomen moeten worden, zo heeft u overwogen. De commissie is van oordeel dat deze overweging past binnen de weigeringsgrond: het belang van het woon- en leefklimaat en het belang van het voorkomen of beperken van overlast. De commissie merkt op dat u niet inzichtelijk heeft gemaakt waarom er geen ruimte zou zijn voor de kraam. De commissie wijst er op dat de kraam in 2019 immers op de betreffende plaats heeft gestaan. Indien er in 2020 (alleen) vanwege coronamaatregelen geen ruimte zou zijn, dan dient u dat te onderbouwen. Een situatietekening met de corona-afstandseisen, de andere functies op het plein, gegevens van wachtrijen bij alle functies e.d. had in dit verband bijvoorbeeld inzicht kunnen geven.

8. Conclusie

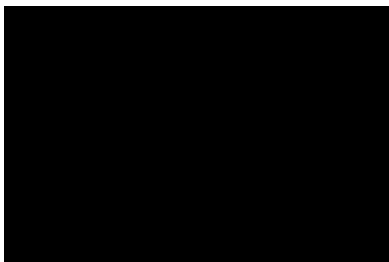
De commissie concludeert dat u de vergunning terecht heeft geweigerd maar dat u dat had moeten doen op grond van artikel 6.1 lid 1 van de Verordening wegens strijd met het bestemmingsplan. De commissie maakt uit de reactie van uw vertegenwoordiger op dat u de vergunning niet weigert op grond van strijd met het bestemmingsplan.

Toetsend aan de weigeringsgronden van artikel 6.1 lid 2 van de Verordening constateert de commissie dat de weigering onvoldoende is gemotiveerd.

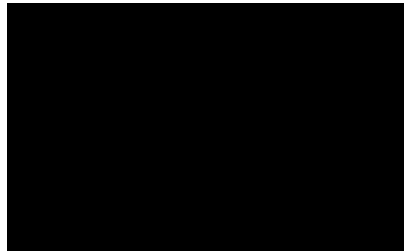
De commissie adviseert u dan ook u om uw motivering aan te vullen en de weigering in stand te laten, dan wel -indien u de motivering niet kunt aanvullen- de weigering te herroepen en te constateren dat u ten onrechte geen vergunning hebt verleend. In dat geval is het bezwaar gegrond. De commissie constateert dat er niet verzocht is om vergoeding van de kosten van de bezwaarprocedure.

6 augustus 2021

Voorzitter,

secretaris,

Bijlage

Regelgeving

Verordening staan- en ligplaatsen buiten de markt en venten

Artikel 1.1 Begripsomschrijvingen

In deze verordening en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

(...)

c. initiatiefplaats: een op initiatief van een koopman aangewezen staan- of ligplaats waarvoor voor de eerste maal vergunning wordt verleend;

(...)

f. lijstplaats: staan- of ligplaats die overeenkomstig de volgorde van plaatsing op de sollicitantenlijst wordt toegewezen;

(...)

Artikel 3.1 Vergunningeis

1. Het is verboden zonder vergunning van het college een staan- of ligplaats in te nemen.
2. Dit verbod geldt niet voor door het college aangewezen soorten van verkoopinrichtingen op of aan de openbare weg.

Artikel 3.2 Plaatsing op sollicitantenlijst

1. De ingeschrevene in het register die in aanmerking wil komen voor een staan- of ligplaats, kan zich laten plaatsen op een door het college bijgehouden sollicitantenlijst. Van de plaatsing wordt een bewijs verstrekt.
2. Bij de plaatsing wordt vermeld:
 - a. het tijdstip van plaatsing;
 - b. de waren waarmee de ingeschrevene de ambulante handel wil uitoefenen.

Artikel 3.3 Toewijzing lijstplaatsen

1. Het college maakt een vrijgekomen staan- of ligplaats bekend door hiervan schriftelijk kennis te geven op het stadhuis, dan wel op andere geschikte wijze.
2. Voor een vergunning voor een staan- of ligplaats komen, in de volgorde van hun plaats op de sollicitantenlijst, degenen in aanmerking die hun belangstelling hiervoor binnen een bij de bekendmaking te bepalen termijn aan het college kenbaar hebben gemaakt.
3. Degene die met toepassing van het voorgaande lid een vergunning heeft verkregen, wordt als laatste op de sollicitantenlijst geplaatst.

Artikel 3.4 Initiatiefplaatsen en plaatsen zonder sollicitantenlijst

1. Het college kan gebieden of locaties aanwijzen waar vergunningen voor initiatiefplaatsen kunnen worden verleend.
2. In afwijking van de artikelen 3.2 en 3.3 wordt een initiatiefplaats eerst aangeboden aan de initiatiefnemer.

3. Het college kan staan- of ligplaatsen aanwijzen waarop de artikelen 3.2 en 3.3 niet van toepassing zijn.

Artikel 6.1 Weigerings- en intrekingsgronden beschikkingen straathandel

1. Het college weigert een vergunning voor een staan- of ligplaats indien:

- a. de aanvrager niet is ingeschreven in het register;
- b. niet wordt voldaan aan artikel 3.3 tweede lid;
- c. het innemen van de staan- of ligplaats in strijd is met een geldend bestemmingsplan dan wel stadsvernieuwingsplan en/of leefmilieuvordering in de zin van de Wet op de stads- en dorpsvernieuwing; of
- d. voor een initiatiefplaats geen aanwijzing als bedoeld in artikel 3.4, eerste lid, heeft plaatsgevonden.

2. Het college kan een vergunning voor een staan- of ligplaats weigeren in het belang van de ordening van de ambulante handel, het woon- en leefklimaat, het uiterlijk aanzien van de omgeving, het voorkomen of beperken van overlast of verontreiniging, of de veiligheid van het verkeer.

(...)

Toelichting Verordening

Artikel 3.1 Vergunningeis De uitoefening van de ambulante handel op een buiten de markt gelegen staan- of ligplaats is aan een vergunning verbonden. Op grond van het tweede lid kunnen verkoopinrichtingen worden aangewezen waarvoor de vergunningeis niet geldt. Het gaat hierbij vooral om inrichtingen voor de verkoop van seizoensgebonden producten, zoals kerstbomen of oliebollen, waarvan de plaatsing van oudsher langs privaatrechtelijke weg door de wegbeheerder wordt geregeld door het verlenen van toestemming voor het gebruik van de grond. De uitgifte van dergelijke plaatsen valt daardoor buiten de normale toewijzingsregels als bedoeld in artikel 3.3. Vanwege het tijdelijke karakter van de handel wordt meestal ook ontheffing verleend van de eis tot inschrijving in het register. Zie ook de toelichting bij artikel 2.1.

Artikel 3.1 Plaatsing op de sollicitantenlijst Voor de plaatsen buiten de markt wordt één centrale sollicitantenlijst bijgehouden. Een gegadigde voor een staan- of ligplaats schrijft zich in in het register voor de ambulante handel en laat zich op de sollicitantenlijst plaatsen. Deze procedure geldt voor zowel lijst- als initiatiefplaatsen. Lijstplaatsen zijn bestaande staan- of ligplaatsen die na verloop van tijd voor toewijzing aan een ander beschikbaar komen. Initiatiefplaatsen zijn nieuwe plaatsen die worden toegewezen aan degene die het initiatief neemt om voor een bepaalde locatie in de openbare ruimte een vergunning aan te vragen. De datum van plaatsing op de sollicitantenlijst bepaalt de volgorde van toewijzing van de lijstplaats.

Artikel 3.3 Toewijzing lijstplaatsen Als een staan- of ligplaats voor heruitgifte beschikbaar komt wordt daarvan aankondiging gedaan op de mededelingsborden van het Stadhuis, op de website van de afdeling Marktzaken van het stadsdeel Centrum, en eventueel op het kantoor van het stadsdeel waar de staan-of ligplaats beschikbaar is gekomen. Binnen de aangegeven periode kunnen gegadigden hun belangstelling voor de plaats schriftelijk kenbaar maken. Nadat de vergunning is verleend vervalt de oorspronkelijke inschrijving van de houder op de

sollicitantenlijst, en wordt hij opnieuw op de lijst geplaatst, maar dan onderaan, op de datum van het verlenen van de vergunning. Dit geldt niet voor de initiatiefplaatsen. Nadat de vergunning hiervoor aan de initiatiefnemer is verleend blijft zijn oorspronkelijke inschrijving op de lijst gehandhaafd.

Artikel 3.4 Initiatiefplaatsen en plaatsen zonder inschrijving Een initiatiefplaats wordt de eerste keer aangeboden aan de initiatiefnemer, en krijgt daarna de status van lijstplaats. Dit betekent dat als de initiatiefnemer de plaats bij nader inzien niet zou innemen, hij volgens de regels voor lijstplaatsen als bedoeld in de artikelen 3.2 en 3.3 aan een andere gegadigde wordt toegewezen. Het derde lid biedt de mogelijkheid bijzondere staanplaatsen aan te wijzen, waarop de reguliere plaatsings- en toewijzingsregels niet van toepassing zijn. Voorbeelden hiervan zijn de staanplaatsen bij de Amsterdam Arena, die alleen worden ingenomen als in het stadion activiteiten plaatsvinden, en de rouleerplaatsen voor ijs- en hotdogverkopers in het Centrum, die periodiek van staanplaats wisselen. Op grond van artikel 5.1 kunnen zo nodig nadere regels voor de uitgifte van deze staanplaatsen worden vastgesteld.

Artikel 6.1 Weigerings- en intrekingsgronden beschikkingen Om praktische redenen zijn in dit artikel de weigerings- en intrekingsgronden voor de meeste beschikkingen inzake de uitoefening van de straathandel opgenomen (staanplaats- en ventvergunningen, ontheffingen, partnerkaarten etc.)

Bestemmingsplan Postcodegebied 1012

Artikel 25 Verkeer - 1

Artikel 25.1 Bestemmingsomschrijving

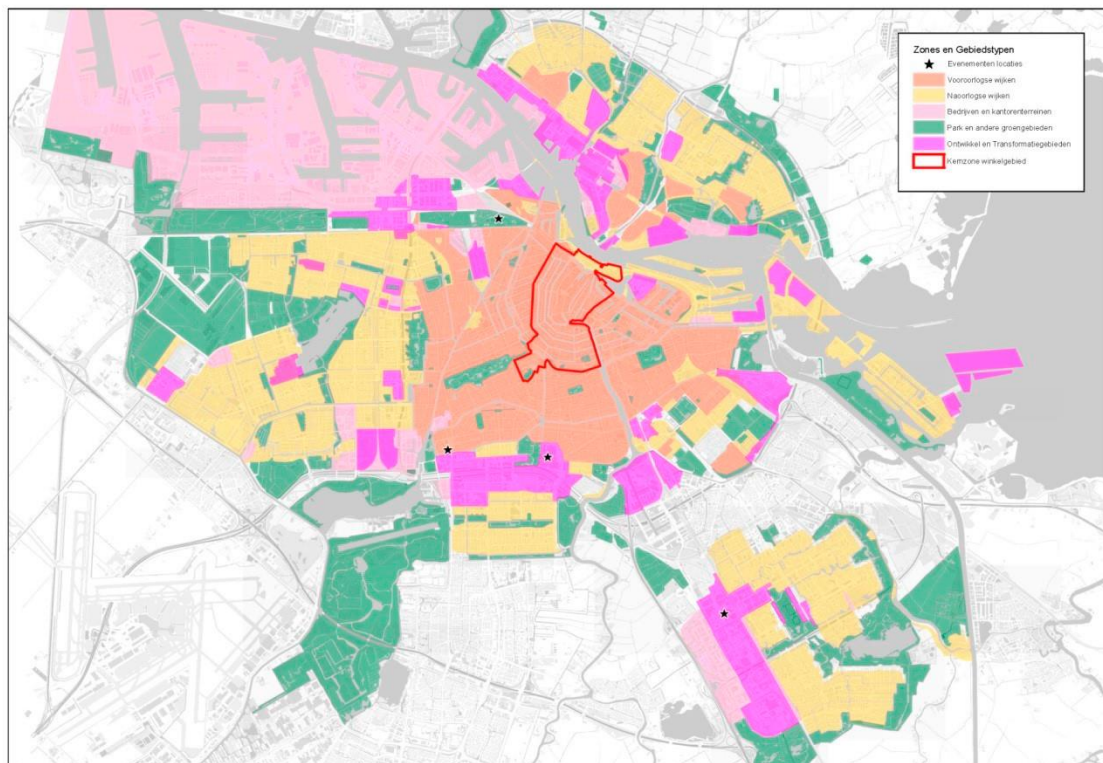
De voor 'Verkeer - 1' aangewezen gronden zijn bestemd voor:

- a. rijwegen;
- b. ongebouwde parkeervoorzieningen, met uitzondering van de gronden tussen de Vendelstraat, de Binnengasthuisstraat en het Turfdraagsterpad;
- c. straatmeubilair;
- d. fiets- en voetpaden;
- e. pleinen;
- f. nationaal monument, uitsluitend ter plaatse van de aanduiding nationaal monument;
- g. speelvoorzieningen;
- h. groen;
- i. ondergrondse fietsenstallingen, uitsluitend daar waar de aanduiding 'specifieke vorm van verkeer - ondergrondse fietsenstaling toegestaan' voorkomt, met inbegrip van daarbij behorende ondergrondse en bovengrondse toegangsvoorzieningen, met een maximale vloeroppervlakte van 150 m²;
- j. ondergrondse parkeervoorziening, met inbegrip van een fietsenstalling en universitaire doeleinden, uitsluitend daar waar de aanduiding 'specifieke vorm van verkeer - ondergrondse parkeervoorziening, met inbegrip van een fietsenstalling en universitaire doeleinden toegestaan'

- voorkomt, met inbegrip van daarbij behorende ondergrondse en bovengrondse toegangsvoorzieningen;
- k. gemengd, uitsluitend daar waar de aanduiding 'gemengd' voorkomt, voor ondergrondse bebouwing, waarbij het bepaalde in lid 1 van artikel 13 van overeenkomstige toepassing is;
- l. horeca van categorie 5, uitsluitend daar waar de aanduiding 'horeca van categorie 5' voorkomt, voor ondergrondse bebouwing, waarbij het bepaalde in lid 1 van artikel 12 van overeenkomstige toepassing is;
- m. openbare ondergrondse parkeervoorzieningen, uitsluitend voor zover zij aanwezig zijn ten tijde van de terinzagelegging van het ontwerp van het plan;
- n. openbare nutsvoorzieningen;
- o. behoud en herstel van de cultuurhistorische waarden van stoepen;
- p. bouwwerken, geen gebouwen zijnde ten behoeve van aansluitingen op nutsvoorzieningen zoals elektriciteit, gas en water, alsmede ten behoeve van kabel- en telefonieaansluitingen, een en ander uitsluitend en alleen ten dienste van woonboten;
- q. voorzieningen ten behoeve van ondergrondse warmte- en koudeopslag

Ruimtelijk- economisch kader voor verkooppunten in de openbare ruimte, gemeente Amsterdam

Vastgesteld door het college van burgemeester en wethouders in hun vergadering van 10 juli 2018, gepubliceerd in het Gemeenteblad nr. 204306 op 27 september 2018.

Figuur 1 Gebiedsindeling ten behoeve van het ruimtelijk-economisch kader voor verkooppunten in de openbare ruimte

Situatie in 2018. Gebieden kunnen van karakter veranderen en dan in een andere categorie vallen.

a. Het kernwinkelgebied

In het kernwinkelgebied richt de detailhandel zich steeds meer op niet-dagelijks aanbod, zoals mode en toeristische producten en direct consumeerbaar voedsel. Winkels voor dagelijkse boodschappen worden steeds meer verdrongen. Wat resteert, is voornamelijk een basisaanbod van supermarkten. Het is wenselijk dat ook in dit deel van de stad de bewoners kunnen kiezen uit een gevarieerd aanbod

van dagelijkse benodigdheden. De mogelijkheden daarvoor zijn echter beperkt. Door de toenemende drukte is de openbare ruimte schaars en zijn verkooppunten al gauw een obstakel. Vanuit dit perspectief zullen alle bestaande staanplaatsen, inclusief de roulatieplaatsen voor venters, in dit gebied tegen het licht worden gehouden. Streven is het aantal plaatsen terug te dringen waar hoofdzakelijk op toeristen en dagjesmensen gerichte producten en/of direct consumeerbare etenswaren worden verkocht, in aansluiting op het beleid voor diversiteit van het winkelaanbod en het voorbereidingsbesluit dat in het grootste deel van het kernwinkelgebied van kracht is. Met dit voorbereidingsbesluit beperkt de gemeente de mogelijkheid voor vestiging van winkels met een voornamelijk op toeristengericht aanbod en van winkels die direct consumeerbaar voedsel verkopen. Aanbod dat gericht is op degenen die in dit gebied wonen en werken is wel gewenst als het een aanvulling is op het aanbod van de winkels. De gewenste verkooppunten worden gesitueerd op plekken waar ze geen afbreuk doen aan de kwaliteit van de openbare ruimte en de bewoners en werkenden goed kunnen bedienen.

Algemene beoordelingsaspecten

Vanzelfsprekend moeten staanplaatsen en kiosken net als uitstallingen van winkels inpasbaar zijn in de openbare ruimte, waarbij met name van belang is dat de er voldoende ruimte is voor voetgangers en er geen nadelige consequenties zijn voor bomen en ander openbaar groen. Ook de aanwezigheid van kabels en leidingen in de grond en andere beheersaspecten kunnen een rol spelen.

Bij het toestaan van verkoopactiviteiten in de openbare ruimte worden daarnaast ook algemene aspecten betrokken waarvoor rijk en gemeente beleid en regels hebben vastgesteld. Dit betreft in elk geval de aspecten veiligheid, welstand, duurzaamheid, vervuiling en gezondheid.

- **Veiligheid:** Kiosken en staanplaatsen dienen zo te worden gesitueerd dat de verkeersveiligheid niet in het geding komt. Dit betekent met name dat het zicht van de verkeersdeelnemers op ander verkeer niet belemmerd mag worden en de toegankelijkheid voor nood- en hulpdiensten gewaarborgd moet zijn. De aanwezigheid van een verkoopwagen of een kiosk kan de sociale veiligheid vergroten op plekken waar dat gewenst is. Een gesloten kiosk of opstal op een vaste staanplaats kan echter ook zorgen voor sociale onveiligheid doordat er onoverzichtelijke en donkere hoeken ontstaan. In dat geval kan besloten worden alleen een staanplaats voor een verkoopwagen toe te staan.

- Welstand en stedenbouwkundige inpassing: welstandseisen zijn bij kiosken en vaste staanplaatsen altijd een beoordelingsaspect, omdat deze alleen met een omgevingsvergunning kunnen worden gerealiseerd. Dit geldt evenzeer voor de stedenbouwkundige beoordeling. Ze moeten passen in de omgeving en mogen belangrijke zichtlijnen niet belemmeren. In werelderfgoedgebied en beschermde stadsgezichten en bij monumentale gebouwen en bruggen zijn de eisen vanzelfsprekend strenger dan elders. Aan verkoopwagens (zowel op staanplaatsen als van venters) kunnen algemene eisen worden gesteld met betrekking tot het uiterlijk en het voeren van reclame.
- Duurzaamheid: duurzaamheid kan vertaald worden in de eisen en selectiecriteria voor het toewijzen van staanplaatsen voor verkoopwagens (bijvoorbeeld ten aanzien van het motortype) en van gegadigden voor een vaste staanplaats of kiosk (bijvoorbeeld ten aanzien van het materiaalgebruik). De aanleg van een groen dak is één van de vele maatregelen die er aan kunnen bijdragen dat de omgeving beter bestand is tegen hevige regenval en hitte.
- Tegengaan van vervuiling: verkooppunten in de openbare ruimte zijn in alle verschijningsvormen aan te merken als ondernemingen die op grond van het Activiteitenbesluit verplicht zijn om hun omgeving in een straal van 25 meter schoon te houden. Dit betreft vanzelfsprekend in het bijzonder verkooppunten waar direct te consumeren voedsel en drank wordt verkocht.
- Gezondheid: de gemeente werkt er aan om de bevolking meer gezonde keuzes te laten maken, met name bij de aankoop van eten, drinken en genotsmiddelen. Omdat verkooppunten in de openbare ruimte laagdrempelig zijn is het uitgangspunt dat daar geen alcoholhoudende dranken, tabaksproducten of overige genotsmiddelen mogen worden verkocht. Het streven is om nabij scholen en andere plekken waar veel kinderen en jongeren komen ongezond voedsel te weren en het aanbod van gezond voedsel te bevorderen. Dit draagt bij aan de doelen van het gezondheidsbeleid van de gemeente.